

انتقاد عبیدی برخی از بندهای برنامه هفتم توسعه

دولت رئیسی نه می داند فقر چیست، نه از اعداد درک درستی دارد

عباس عبیدی فعال سیاسی اصلاح طلب در یادداشت امروز خود در اعتماد با اشاره به یکی از بندهای برنامه هفتم توسعه در باره ریشه کنی فقر به نقد آن پرداخته است.

به گزارش سایت خبری پرسون، اینکه یک دولت بنویسد فقر ۳۵ درصدی کنونی را طی یک برنامه پنج‌ساله به صفر خواهد رساند، به‌طور قطع یا درکی از ۳۵ درصد ندارد یا از مفهوم فقر یا امکانات و توانایی‌های خودش اطلاعی ندارد. شاید هم هر سه را ندارد.

دولتی که طی دو سال خود، پیشرفتی در این مسیر نداشته و بالطبع همان کارهایی را که در برنامه می‌خواهد انجام دهد، تاکنون انجام داده، چون فقر مساله مهمی است و حتما در برنامه‌های آنان بوده است، حال چگونه می‌تواند طی ۵ سال آن را به صفر برساند و فقر مطلق را به کلی از میان بردارد؟

شاید فقر قدری مفهوم کش‌داری دارد. بیایید به مساله ضریب جینی بپردازیم که گفته‌اند از ۰/۳۹ به ۰/۳۲ خواهد رساند. اول اینکه احتمالا رقم ۰/۳۹ مربوط به گذشته است و در این دو سال قدری بیشتر شده است، به علاوه هیچ درک عینی از مفهوم ضریب جینی ۰/۳۲ ندارند و نمی‌دانند که رسیدن به این شاخص چقدر سخت است. هم باید رشد بالا داشت و هم سیاست‌های بازتوزیعی گسترده‌ای را به اجرا گذاشت که فعلا از هیچ کدام خبری نیست.

اگر روزی ضریب جینی در ایران به ۰/۳۲ برسد باید آن روز را جشن ملی اعلام کرد. از ابتدای انقلاب تاکنون ضریب جینی حدود ۴۰ درصد است و به علاوه و منهای یک درصد کم و زیادتر می‌شده است. فقط پس از پرداخت یارانه‌های بنزین به حدود ۳۷ درصد و اندکی هم کمتر رسید که آن نیز به سرعت و به دلیل تورم، خنثی و دوباره افزایشی شد.

اگر می‌دانستند که ضریب جینی ۰/۳۲ در جوامعی دیده می‌شود، قطعاً چنین ادعایی را نمی‌کردند. اگر وضع موجود ادامه یابد، در پایان برنامه باید شاهد ضریب جینی ۰/۴۲ و بالاتر باشیم و نه ۰/۳۲.

تعیین چنین اهدافی که مابه‌ازای عینی ندارد، همه را نسبت به برنامه بی‌اعتماد می‌کند. در سیاست‌های کلی نظام و برنامه‌های قبلی نیز رسیدن به ضریب جینی ۰/۳۴ تعیین شد ولی در نهایت ضریب جینی افزایشی شد. جالب اینکه این امر را در کنار کاهش و رفع کامل فقر ذکر کرده‌اند که به معنای ضرورت رشد اقتصادی بالاست که بدون تردید با ادامه وضع کنونی رخ نخواهد داد، زیرا نه زمینه‌های جذب سرمایه‌گذاری فراهم است و نه زمینه‌های ارتقای بهره‌وری. در نتیجه چنین برنامه‌ای از لحظه‌ای که تصویب شود، به فراموشی سپرده خواهد شد. تقریباً و با اطمینان می‌گوییم که بخش اعظم اهداف این برنامه همین‌گونه است، فارغ از اینکه تعارضات جدی میان اجزای آن وجود دارد که بعداً به تناسب به آنها پرداخته خواهد شد.